

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XIII Nr. 3475

4 pagini — 20 bani

Joi 8 decembrie 1955

Pe căile tehnicii noi

Sint zeci de ani de cind un mare vizitor descria in culori minunate aspecte ale unei tehnici care in acele timpuri pareau cititorilor de domeniul fanteziei. Sint zeci de ani de cind Jules Verne a incitat cititorii cu povești fantastice. Fantasticele acestor povești s-a dovedit însă a fi acum, in perioada marilor cuceriri ale tehnicii, in era atomica, doar palide imagini față de actualele descoperiri ce duc mereu inainte progresul omenirii.

Să luăm, de pildă, țara noastră, să privim, din aspectul ei in comparație cu perioada din urmă cu 50—60 de ani, ci chiar transformările recente, survenite in ultimii cîțiva ani. Ne-am putea limita chiar la anul cincinalului, de pildă.

Ce poate vedea oricine ar privi harta economică a patriei noastre? Nenumărate noi fabrici și uzine, furnale și cupatoare Siemens-Martin, uzine constructoare de mașini, țesătorii și uzine ale industriei chimice, exploatare carboniferă și petroliferă utilizate după ultimul cuvînt al tehnicii moderne. Să pîrîndem însă in interiorul acestor minunate realizări ale regimului nostru și vom vedea că zi de zi, neîntrerupt, tehnica face noi pași înainte, pași atît de mari, incît pare a depăși orice imaginație.

Partidul clasei muncitoare, stegharul celor mai avansate idei, este totodată sursă de inspirație și impuls pentru aplicarea noului in producție, stimularea și încurajarea imbinării științei celei mai înaintate cu procesele de producție. Nicînd n-au fost mai încurajate invențiile și inovațiile, inițiativele de descoperire a tehnologiei avansate ca in anul regimului nostru. Și rezultatele sint nenumărate! Iată! La „Electromotor” din Timișoara, un cuplaj de mașini, un adevărat „creier electric”, permite prelucrarea in serie a carcaselor de electromotor executînd singur cele zece operațiuni succesive prin care trebuia trecută o carcasă pînă să ajungă in stare finită. Datorită acestei ingenioase construcții, durata de prelucrare a unei carcase este de 15—17 minute in loc de 12—15 ore. Ce poate fi mai mare, mai concludent in ce privește aplicarea noului și foloasele aplicării lui.

La uzinele „Ernst Thälmann” din Orașul Stalin, la „Steagul Roșu” și la uzinele metalurgice „Gh. Gheorghiu-Dej” din Timișoara, ateliere întregi de călire au fost înlocuite de un fel de birouri-laboratoare ca aspect, in care toate operațiile oamenilor sint simplificate la maximum, flăcările fiind înlocuite prin curenți de înaltă frecvență. Dar cite nenumărate alte exemple nu pot fi date din toate sectoarele de activitate. Cu cită plăcută surprindere, de pildă, au aflat cititorii presei noastre despre faptul că in ex-

ploatările petrolifere, cu ajutorul specialiștilor sovietici, s-a introdus carotajul radioactiv, numit de petrolisti „ochiul atomic”. Cu o putere de nestăvilit, tehnica nouă atrage zeci și sute, mii și mii de ingineri și cercetători științifici, de muncitori și maștri, de conducători de întreprindere și activiști de partid. Pasiunea pentru punerea in aplicare a tehnologiei noi, dorința de a împinge mereu inainte progresul tehnicii, cuprind mase din ce in ce mai largi de cetățeni. Ingerii și tehnicienii, maștrii și oamenii de știință, muncitorii avansați cu înaltă calificare profesională, dovedesc in permanență prin punerea in valoare a minunatului tezaur al omenirii care este știința avansată, tehnica cea mai nouă, că și iubesc poporul și patria noastră, că sint preocupati de grăbirea ritmului măreței noastre construcții socialiste.

In lupta pentru progresul tehnicii, de un foarte mare ajutor ne-a fost și ne este in permanență marea noastră vecină și prietenă, Uniunea Sovietică. Prin ajutorul neprecupețit pe care ni-l acordă in permanență, oamenii sovietici au arătat încă odată marea lor forță creatoare, nobilele sentimente frățiești pe care le nutresc față de țările prietene.

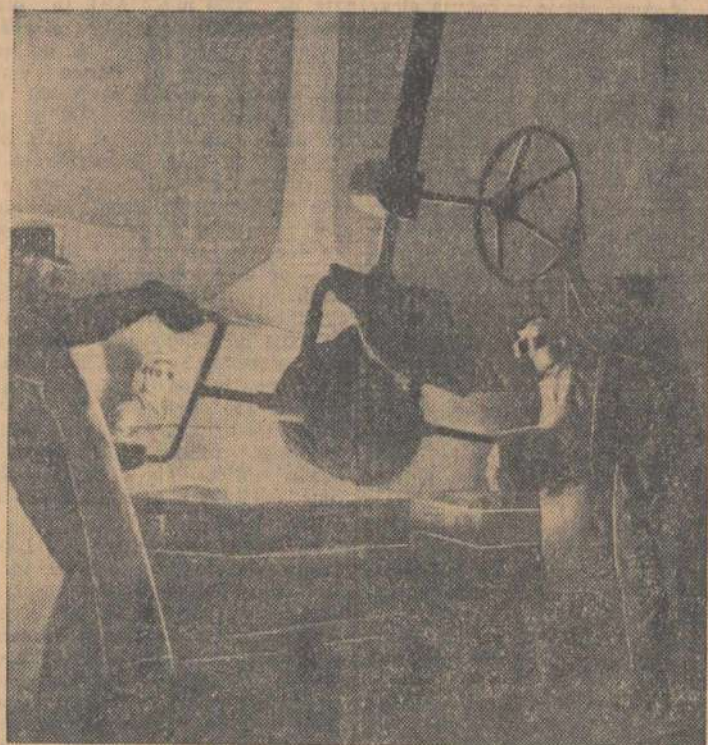
Ducerea mereu inainte a tehnicii, perfecționarea ei, constituie un izvor nesecat in vederea sporirii producției, a ridicării productivității muncii, a reducerii prețului de cost, a îmbunătățirii calității produselor, constituie calea cea mai sigură pentru ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al poporului nostru. Unirea eforturilor, a experienței oamenilor de știință cu efortul și experiența celor ce participă nemijlocit la procesul de producție, stimularea, popularizarea și încurajarea pe toate căile a acestei colaborări, constituie una din cele mai de seamă sarcini ale conducătorilor de întreprindere, ale direcțiilor generale și ale ministerelor producătoare.

Progresul tehnicii, folosirea celor mai moderne mijloace de lucru, in vederea mecanizării și automatizării proceselor de producție, ușurarea eforturilor fizice ale muncitorilor, transformă treptat pe oamenii muncii in specialiști, in adevărați ingineri, cunoscători și supraveghetori ai mașinilor.

In cîntecul celui de al doilea Congres al partidului, oamenii muncii din patria noastră, însufleșiți de dorința de a fi descoperitori și promotori ai noului in producție, fac neîncetat, in diferitele sectoare de activitate, noi și noi pași înainte pe calea progresului tehnicii.

In felul acesta ei își arată dragostea și atașamentul față de partid, încrederea in succesul politicii partidului.

CIT MAI MULTE ȘARJE

Priviți șuvoiul incandescent al oțelului topit. Banda rulantă care dă formele una după alta nu stă o clipă. Noi și noi piese de tractor iau calea atelelor prelucrătoare. Echipa maistrului topitor Francisc Ballint din secția oțelăriei a uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann” și ajutorii săi Nicolae Iorga și Gheorghe Udreă, se străduiesc să întîmpine Congresul cu cit mai multe piese turnate, cu cit mai multe șarje peste plan.

Foto: NICU VASILE

30 de întreprinderi din industria materialelor de construcții și-au îndeplinit cincinalul

Intensificîndu-și eforturile in întrecerea socialistă ce se desfășoară in întîmpinarea celui de-al doilea Congres al partidului, oamenii muncii din 30 întreprinderi ale sectorului materialelor de construcții au reușit să îndeplinească sarcinile ce le reveneau in cadrul planului cincinal. Printre întreprinderile care și-au realizat aceste

sarcini se află fabricile de ciment: „Victoria Socialistă” din Turda, fabrica frunțasă pe țară in sectorul industriei cimentului, „Temelia”-Orașul Stalin, „Ciment”-Dej, „Gura Văii”, „Comarnic”, fabrica de cărămizi „Ciurea” din Iași, fabricile de teracotă „Bistrița” și „Deva”, etc.

Crește numărul unităților comerciale

BIRLAD (de la corespondentul nostru). Pentru o mai bună aprovizionare a oamenilor muncii din orașele Birlad, Focșani și Tecuci, secțiile comerciale și organizațiile T.A.P.L. și O.C.L. au amenajat noi magazine de desfacere a mărfurilor.

In orașul Birlad a fost amenajat un nou magazin alimentar in cartierul gărilor. In 30 de zile de la deschidere, la acest magazin s-au vîndut mărfuri in valoare de 300.000 lei.

Tot zilele acestea au fost inaugurate in centrul orașelor Focșani și Tecuci încă 2 noi magazine de textile și confecții. Astfel angajamentele luate de organizațiile comerciale, in cîntecul celui de al II-lea Congres al partidului, au început să se realizeze, urmînd ca pînă la 23 decembrie să se amenajeze și in alte orașe din regiune, un număr de încă 6 magazine alimentare, de confecții și textile.

Noi întovărășiri agricole

ORADEA (de la corespondentul nostru). Zilele trecute in comuna Toboliu, raionul Oradea, a avut loc festivitatea inaugurării celei de a 30-a întovărășiri agricole din acest raion. Cele 49 familii, care sînt unită laolaltă o suprafață de peste 26 ha, au hotărît ca in cîntecul Congresului partidului să dea întovărășirii lor numele „23 Decembrie 1955”.

PLOESTI (de la corespondentul nostru). De curînd au fost inaugurate

întovărășiri agricole in comunele St. Gheorghe și Lipia. Cu aceste întovărășiri, pînă la 1 decembrie numărul întovărășirilor agricole din regiunea Ploesti a ajuns la 251.

HUNEDOARA (de la corespondentul nostru). 32 de familii de țărani muncitori din satul Nădășd de Sus, raionul Hunedoara, și-au unit duminița trecută pămînturile in-tr-o întovărășire agricolă.

TG. JIU (de la corespondentul nostru). Un număr de 17 familii de țărani muncitori din comuna Roșia-Jiu au încheiat de curînd o întovărășire agricolă. Adunarea generală a hotărît ca întovărășirea lor să poarte numele „Octombrie Roșu”. Pentru a pregăti de pe acum recolta anului viitor, întovărășii din Roșia-Jiu, regiunea Craiova, au și încheiat contract cu stațiunea de mașini și tractoare ca să le execute lucrările de arături adînci de toamnă.

Expoziția „Drumul glorios de luptă al P. M. R.”

FOCȘANI. — In cîntecul celui de al 2-lea Congres al P.M.R., zilele trecute s-a deschis la Focșani expoziția „Drumul glorios de luptă al P.M.R.”. In cele 6 săli ale expoziției sint prezentele aspecte din lupta clasei muncitoare din țara noastră pentru libertate și un trai mai bun, precum și momente din activitatea partidului in ilegalitate, in orașul Focșani.

Expoziția este vizitată zilnic de sute de oameni ai muncii din Focșani și împrejurimi.

Concert in cîntecul Congresului

BAIA MARE. — De curînd, orchestra simfonică de stat „Minerul” din Baia Mare a prezentat un concert in cîntecul celui de al 2-lea Congres al P.M.R. Majoritatea celor 43 de persoane care alcătuiesc orchestra simfonică sint muncitori și funcționari din diferite întreprinderi și instituții ale orașului Baia Mare.

Orchestra simfonică de stat „Minerul” va întreprinde in cîntecul Congresului partidului un turneu la Jibou, Cehu Silvaniei și la Tg. Lăpuș.

Noi succese în întîmpinarea Congresului partidului

5 milioane lei acumulări peste angajament

PITEȘTI (de la corespondentul nostru). — Muncind cu avînt patriotic, oamenii muncii din întreprinderile piteștene au predat statului pînă la 1 decembrie acumulări peste plan in valoare de 62.547.500 lei, cu peste 5.000.000 mai mult decît angajamentul luat in cîntecul Congresului partidului.

MACARAGISTA

Zi de țîrg. Din piețe răzbătea peste oraș tumultul multîmii care furnica încoace și încolo. Unii cumpărau, alții vindeau. Găseai aici tot felul de produse agricole, animale și vegetale aduse de țărani muncitori de prin împrejurimi: fîință, ouă, păsări. Pe uși scrișiau căruțe, iar din cînd in cînd vacarmul de voci, zgometul pieței era acoperit de un sunet înfundat ce străbătea dinspre uzină.

Se părea că nimeni nu ta în seamă acest lucru.

Dar iată că din multimea ce mîsuna pe străzi s-a desprins o fetișcă, cu port de prin părțile Orașului și și-a îndreptat privirea sfioasă spre furnalele semete ce străluciau orăzul. Era subțirică și înaltă. Se uită un timp tăcut la colosii ce domneau împrejurimile apoi își purtă pasul cu grabă in spre un anumit punct. In ochi i se putea citi și curiozitate și teamă. Pe panoul din fața uzinei văzu fotografia frunțasilor. Printre ei erau și femei: sudorite, macaragiste, strungari, Aurelia Drăgoi i se păru că toate îi zîmbește ei, numai ei, și parcă o îndemneau, o sfătuiu să-si curme îndoiala. Nu odată a fost cuprinsă Aurelia Drăgoi de asemenea simlăminte ca cele de acum ce prcădă sopleau: „Încearcă, vei reuși”.

Ideea de a pleca la oraș, de a fi și ea tot ca muncitorii din fabricile alinate aci și pe care le-a mai văzut și prin ziare, i-a încolțit in minte acolo la ei, in Vărădia. Lucra la cîmp și își purta in ne-lăși timp o întrebare: „Școala elementară am terminat-o, am trecut de atunci chiar cîțiva ani. Ce va fi mai departe? Din ziua aceea gîndul să plece la uzină o frămînta tot mai mult. Așa s-a născut in inima Aureliei Drăgoi dorința de a duce o viață interesantă, de a deveni un om adevărat. A vorbit cu ai săi. Au ris-o toți. I-au spus: „Teaștoare sau așa ceva mai merge, dar să lucrezi într-o uzină unde clocește oțelul, tu o feteșcană, asta n-am mai văzut!”

A pîrșit panoul de onoare și a luat-o spre poarta combinatului metalurgic. Acolo au îndrumat-o la un birou, Aurelia Drăgoi, cu vorbă timidă și-a spus pîsul. Oamenii au ascultat-o atenți, s-au sfătuit și in cele din urmă au întrebato:

— Macaragistă ai vrea să fii? Avem un loc la fabrica de locomotive.

„Macaragista” Aurelia Drăgoi își aduce și azi aminte de aceste cuvinte roșite in anul 1951, in biroul personalului.

— Vezi? Acolo ne urmă. Aurelia își ridică ochii spre

cabina macaralei ce se mișca pe sus, peste secție. N-a spus nimic, dar inima ei fu din nou cuprinsă de îndoială. L-a urmat pe maistrul sus... „Meseria îi de mare răspundere. Dacă nu îi-o însușești la perfecție, poți dăuna producției. Ba printr-o mică neatenție poți primejdi chiar viața oamenilor ce lucrează aci, sub macară”. Aurelia auzea toate acestea și tăcea. S-ar fi zis că stă pe gînduri. „Dar pînd acum, nici o tovarășă nu ne-a făcut de ris”, continua maistrul vorba sa domoală. La cuvintele acestea Aurelia se îmbuioră, se rușină pentru slăbiciunea ei.

După cîteva clipe, ajutată de maistrul ce avea sarcina s-o însușească a pus mina pentru prima oară pe comenzi și nu încercă să-si ascundă emoția.

Acum din cabina ei mînuiește cu precizie pîrghițele macaralei 268. Ridică table, scanzane și le transportă la locul destinat. Dacă-i place? Mai mult. A îndrăgît meseria și simte cu toată ființa ei cum alături de cazangii din secție, ea este o rotită de seamă in acest urias mecanism al fabricii de locomotive. Dar trebuie spus că drumul parcurs de fosta fărîncuță din Vărădia și actuala macaragistă frunțasă n-a fost ușor. Nu odată, comenzile macaralei lucrau anapoda decît ar fi vrut ea, nu odată i se părea că n-a ajuns la timp cu materialele la locul de muncă al echipei de cazangii. Si atunci, era înclădată pe ea însăși. Dar nu s-a dat bătută. A ascultat cu încredere sfaturile comunistilor Ion Kilanea și Tom Winterlik, șefi ai echipei de cazangii pe care-i deservește, a urmat cursurile inițiale la uzină, a învățat. Si acum la sfîrșitul primului nostru plan cincinal se poate spune că și comunistii de la fabrica de locomotive a combinatului metalurgic din Reșița sint mîndri de ea. Cînd cea de a 1000-a locomotivă a ieșit de la această fabrică, un muncitor arătîndu-mi macaragistele mi-a spus: „Aportul lor e foarte însemnat. Au lucrat cot la cot cu noi”. Printre ele și Aurelia Drăgoi lua parte la însuflețirea generală și se bucura. Se bucura pentru succesul colectivului din care face parte, pentru viața ei de aci. Acum și fărîncuța din Vărădia are un fel in lume: acela de a fi cit mai folositoare societății.

de a fi demnă de a face parte din detașamentul înaintat al clasei muncitoare, Partidul Muncitoresc Român.

VIRGIL LAZAR
Corespondentul „Romniei libere” in regiunea Timișoara

Victoriile minerilor din Valea Jiului

PETROȘANI (de la corespondentul nostru). In cîntecul celui de al II-lea Congres al partidului, minerii din Valea Jiului și-au luat o serie de angajamente care au început să prîndă viață. Această realitate se oglîndește in îndeplinirea planului de producție, care pe luna trecută a fost depășit — pe întreaga Valea Jiului — cu 3,7 la sută. Cheia acestui succes, obținut de minerii din acest bazin carbonifer, o constituie aplicarea pe scară largă a graficului ciclului.

Printre nenumărații muncitori care au obținut succese remarcabile in fiecare schimb, se numără Gheorghe Stanciu de la mina Vulcan, Aurel Cristea de la Aninoasa și Nicolae Marian de la mina Lonea. Aceștia, împreună cu brigăzile pe care le conduc, au dat peste planul lunii noiembrie mai mult de 3000 tone de carbune.

1600 apartamente vor fi terminate pînă la 23 decembrie

Capitala patriei noastre este astăzi un mare șantier de construcție. In centrul orașului, pe străzile Gh. Dimitrov, Povernei, Londra, Haia Lișit, de Lister, ca și in cartierele muncitorești Vatra Luminoasă, Ferentari, Bucureștii Noi, Căteu, etc. se ridică zeci de imobile, locuințe pentru oamenii muncii.

Din lucrările începute anul acesta, pînă la 23 decembrie va fi terminată construcția a încă 1600 de apartamente in complexul de locuințe Vatra Luminoasă, Ferentari, Bucureștii Noi, Balta Albă, Căteu, Pieptănarci etc.

(Agerpres)

Plan anual realizat in 11 luni

TR. SEVERIN — Constructorii de la șantierul naval Tr. Severin raportează cu mîndrie îndeplinirea angajamentelor luate in cîntecul celui de al 2-lea Congres al P.M.R. Ei au îndeplinit planul de producție pe anul 1955 in 11 luni, cu 20 de zile înainte de data prevăzută in angajament. Colectivul șantierului a realizat acumulări peste plan in valoare de aproape 3 milioane lei, depășindu-și cu peste 450.000 lei angajamentul luat.

Deși nu are prevăzut in angajament, constructorii navali din Tr. Severin au dat in cîntecul Congresului peste plan, in contul anului 1955, un vas pescăresc metalic de mare tonaj.

Constructorii navali Gheorghe Dascălu, Ion Mutava, Ion Gabruț, Gheorghe Tricoșci, Gheorghe Ghești și alți peste 150 de muncitori, care au dat cite 2 și 3 norme, au devenit in întîmpinarea Congresului frunțasi in producție.

(Agerpres)

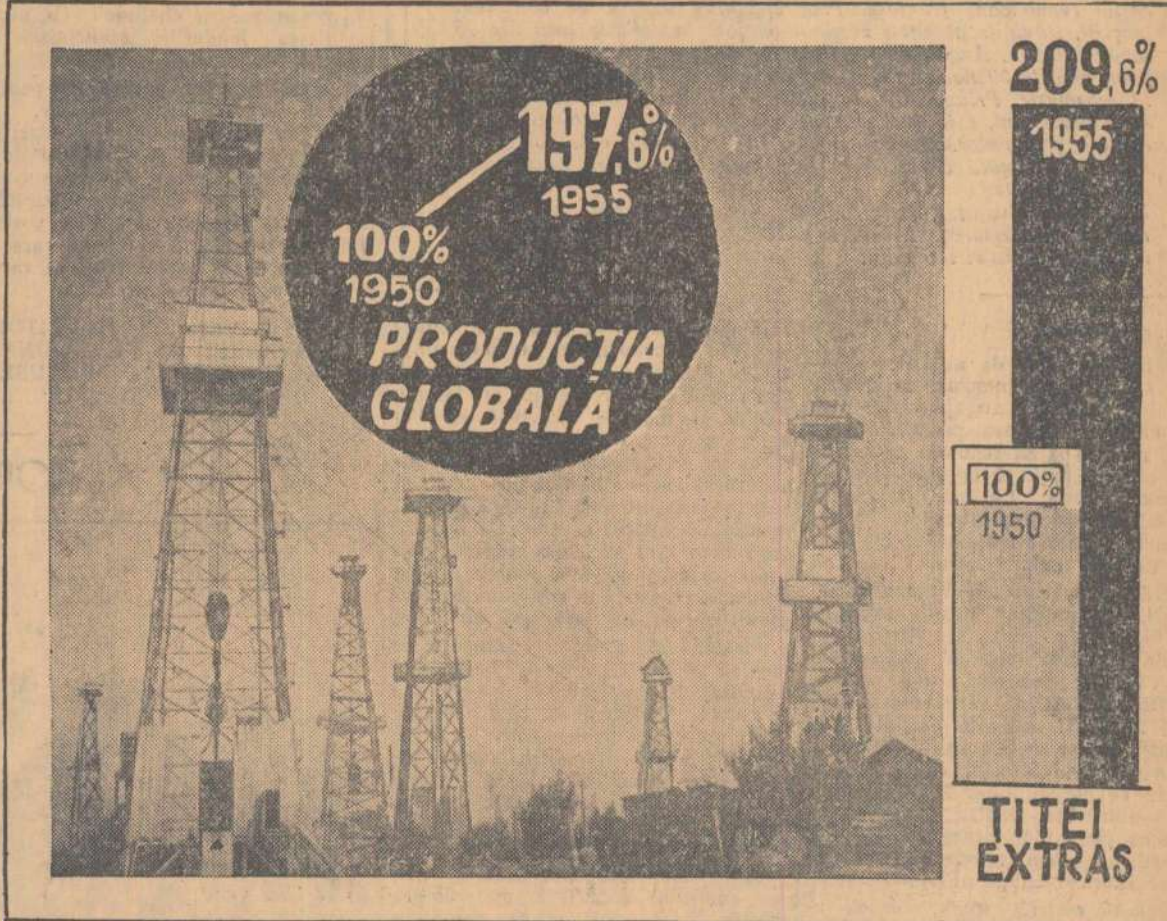
Rezultate bune in munca de colectare

SEBES (de la corespondentul nostru). Pentru a întîmpina cu cînte cel de al II-lea Congres al partidului țărani muncitori din raionul Sebes, regiunea Hunedoara, și-au luat angajamentul de a îndeplini inainte de Congres planul de colectări. Inițiativa, sursă de deputați comitetelor executive ale sfaturilor populare, a fost încununată de succes. De curînd, in întregul raion planul de colectări a fost îndeplinit. La norumb foarte înalt, planul de colectări a fost realizat in proporție de 100 la sută, la cartofi el a fost îndeplinit in procent de 100,3%, la grîu, carne de porc, lapte și înă in proporție de 101%, iar la carne de vită planul a fost depășit cu 2%.

De asemenea in toate comunele din raionul Ila planul anual de colectare pentru produsele animale și vegetale a fost îndeplinit integral.

IN ANII CINCINALULUI

Industria petrolului în plină dezvoltare

Prin grija partidului și guvernului, industria de petrol din țara noastră, ca și celelalte ramuri industriale, a crescut vertiginos in anii cincinalului. Față de anul 1950 producția globală a înregistrat o creștere in 1955 de 76 la sută. Producția de țitei extras a crescut in 1955 față de 1950 cu 109,6 la sută.

Industria țiteiului din țara noastră se dezvoltă astăzi pe baze cu totul noi. Explorarea zăcămintelor se face după sisteme sovietice care permit cunoașterea rapidă și sigură a zăcămintelor, alți in ceea ce privește conturarea lor, cit și capacitatea de producție. A crescut in acești ani numărul utilajelor pentru exploatarea mecanizată in

proporții nemaiîntîlnite. Concludente in această direcție sint cîteva cifre. In anul 1955, numărul pompelor cu piston pentru noroi a crescut față de 1950 cu 521,4 la sută, iar al sapeilor cu role cu 370 la sută.

Paralel cu dezvoltarea exploatareilor s-a trecut la construirea de noi instalații pentru prelucrarea țiteiului. Pentru prima oară s-au proiectat de către specialiștii români, cu ajutorul celor sovietici, instalațiile complexe ale unităților de prelucrare a țiteiului. In anul 1954 s-a dat in exploatare o instalație de mare capacitate pentru distilarea primară a țiteiului, o instalație de cracare termică, conducte de transport pentru țitei și gaze, etc.

La Bicaz, în preajma unei mari victorii

Bate un vînt puternic. Bistrița e furiasă. E furiasă din cauza vîntului. Așa spunem noi, Constructorii hidrocentralei de la Bicaz zic însă altfel:

— Bistrița, spun ei, e furiasă pentru că se vede in primejdie. A simțit probabil că oamenii îi pregătesc un nou jăgăș. Chiar in aceste zile constructorii de la Bicaz au început să toarne primii metri cubi de beton pe malul stîng al beraului. S-au pus deabia cîteva metri de beton. In curînd zidul beraului se va ridica tot mai sus. Pentru asta s-a și construit aci la Bicaz o fabrică mare de beton, s-au instalat numeroase mașini pentru funcționarele care vor transporta betonul de la fabrică la locul de turnare, făcîndu-se tot odată și celelalte lucrări necesare pentru berau. Aici, la berau, apele Bistriței vor fi zăvorăite formînd un lac de acumulare.

Apele lacului de acumulare vor pași pe noua cale pe care o făuresc constructorii. Adică vor trece printr-un tunel care străpunge muntele și vor pune in mișcare agregatele hidrocentralei.

Pășim in tunelul care străpunge

muntele. La intrare, aflăm că constructorii de la tunel intrare s-au angajat ca in cîntecul celui de al II-lea Congres al partidului să străpungă muntele și să facă joncțiunea cu echipele de mineri de la tunel ieșire. Aici la tunel intrare lucrează și brigada lui Gavrilă Pașca. In tunel e cald. Pe alocuri se preling de pe pereți suvite de apă. Perforatoarele se implîntă adînc in stîncă muntelui. Unele după altele, vagonetele pleacă încărcate cu bucăți de stîncă.

— Ascultați, se aude o voce toc-mai din fund, de la înaintare. Perforatoarele au tăcut un moment. Așteptăm! Ce se va întîmpla oare? Deodată se aude niște bubuituri puternice.

Gavrilă Pașca ne zîmbește.

— Auziți? Echipa lui Ștefan Roman a pîșcat. Ei au pîșcat a doua oară, iar noi jucăm gauri pentru a treia pîșcătură.

Pîșcăturile care s-au auzit erau de la tunel ieșire, unde lucrează brigada lui Ștefan Roman care este in întrecere cu cea a lui Gavrilă Pașca. In frunte se află brigada de aci, de la tunel intrare, care de la 1 la 7 decembrie a înaintat cu 25

metri înținari, depășindu-și cu 60 la sută sarcinile de plan.

Acum in inima muntelui se aud mereu pîșcătură. Constructorii din brigăzile care lucrează aci se întrebă: Cine va cîștiga întrecerea? Brigada lui Pașca, sau a lui Roman? Peste cîteva zile munca spornică a minerilor va stabili cine sint cei dinți.

In cîntecul acestei victorii, aci la Bicaz se fac pregătiri. In timpul liber constructorii lucrează la împodobirea clădirilor și locuințelor. Peste tot se pun ghirlande de flori și brad. Pe alocuri au început să se arborize steagurile. Atmosfera care stăruie la Bicaz vestește că aci se pregătește o mare sărbătoare.

După cîteva ani de muncă diră, constructorii hidrocentralei se află in preajma terminării unui important capitol din istoria construcției. Pînă la această măreață victorie nu mai sint de străpuns prea mulți metri de rocă. In aceste zile, cînd întregul popor întîmpină cu realizări deosebite cel de al II-lea Congres al partidului, constructorii de la Bicaz vor vesti că au pregătît viitoarea cale a Bistriței năbădăoase.

D. TARNAUCEANU

Intâlnire nouă cu cunoștințe vechi

Comunistul Gh. Ciobanu

Uităm de mult figura bătaului uscățiv din satul cu mări și pruni, așezat mai în sus de orașul Fălticeni. Opreșeni. Pe vremuri el pornea cu noaptea-n cap de acasă ca să ajungă la ora șase la atelierul de carioane din oraș. Era zălăv și primea de lucru numai cind patronul avea comandă mare de cutii pentru fabrica de zahăr din Roman. La prânzul celor douăsprezece ore de trudă scotea din trăsă un boț de mămăligă și mînca cu ceapă. Apoi, cîteva mere. Ii chema Gheorghiu.

Zilele trecute urcam scările metale care duce spre podul rulant de 50 tone din hăla cu cele 7 deschișuri a laminorului din Moldova. Vroiam să văd de sus cum se mișcă din loc imensele piese din fontă și oțel pentru montarea perforatoarelor, netezitoarelor, calibrorului. Pe ultima treaptă, cind trebuia să mă abur pe suprafața podului, cineva mi-a întins o mînă. Un salț și mă poticni în fața unui bărbat voinic, cu umerii lași și privirea vioasă. Trezindu-mi degetul pe mustăcioara înăgră, el mi-a spus zimbînd:

— Nu mă mai cunoști... Eu sînt Gheorghe Ciobanu din Opreșeni... Iu-eram împreună la tipografia Zaldman din Fălticeni... numai că e cam mult de atunci...
Așa m-am întîlnit pe platforma podului rulant de 50 tone cu vechia mea cunoștință, Gheorghiu. Din negura trecutului mi-a apărut în minte un băiat slab, precălit, meru cu același țăr și cămașă uzată. Mă uitam la omul din fața mea și mă străduiam să identific în comunistul Gheorghe Ciobanu, președinte al comitetului de întreprindere, fruntaș în producție, pe bătaul desir, cu fața gălbăie de nemnecare, ce învîrtea din greu la roata mașinii de tăiat hîrtie.
In vacarmul acela de construcție

nouă și gigantă am vorbit de la înimă la inimă despre Fălticeni noștri de altădată și de cel de acum în plină transformare, despre viața grea pe care a dus-o el și ai săi pînă la eliberarea țării, și despre viața lui cea nouă în plină dezvoltare.

— Pînă în iunie din ast an am lucrat la uzinele „Steagul Roșu” din Orașul Stalin, unde am devenit fruntaș în producție. Am urmat o școală de partid. Am învățat. Nu mi-a fost ușor: eram înșurat, aveam copii mici. Apoi, partidul m-a trimis aici. M-am bucurat tare mult de vestea asta. Sînt aproape de casă; ce mai încoace-incoace: sînt acasă... în fiecare zi iau parte și eu, de aici de sus, la construirea unei noi uzine în Moldova noastră dragă. Și doar știți și mata ce era înaintea...
M-am uitat în jos și am descoperit pe cele două perforatoare și pe agregatul „Duo”, montate, ca și pe imensele piese din fontă și oțel ale netezitoarelor, ale calibrorului în curs de montare, într-un cerc oval: U.Z.T.M. Într-unul utilaj al acestor uzine de laminare tevi este construit în uzinele „Urmasii” din Uniunea Sovietică.

Gh. Ciobanu mi-a spus cu mîndrie: — Acest utilaj, pe care-l vezi montat, nu l-am uzor de mine. Tudor Diaconu și eu mîme l-am dus... La mecarușă mea de 50 tone am prins piese de la „Duo” care cîntăresc și tone. De înimă mi-a bătea mai tare în acele momente... Era vorba de a le ridica ușurel și de a le așeza unde trebuia. Cîteodată mi se făcea semn de jos să întorc, așa, cu multă cînstire, pe acești uriași, ca să fie unși... și înfor. Imi cam curg sudorile în astfel de clipe, dar fî întorc...
Cînd ne-am despărțit, Ciobanu a spus:

— Vîno la anu și ai să vezi cît de mult am mers înaintea...

Fruntașul în muncă Hers Leizer Hers

Cînd am vizitat topografia de cîmpă „Moldova” din Fălticeni nu m-am gîndit că voi întîlni acolo pe Hers Leizer Hers, Meșterul din secole în secole și ascultam cu multă atenție explicațiile inginerului Teodor Ghiuleasa asupra procesului de fabricație. Tîrînd înțeles, cu fața sîmădă, cu privirea așezată, vorbea lîng și cu multă căldură despre ceea ce s-a realizat și, mai ales, despre perspective.

După ce mi-a explicat în ce constă mîlarea cîmpiei, inginerul Ghiuleasa a deschis o ușă și am intrat într-o cameră mare, luminoasă.

Aici cineva e sortată înainte de a trece la balotare. Iar tov. Hers e sortat.

Am avut un moment de descompunere. El era! Chiar el, Hers Leizer Hers! Îinea în mîna o coamă lungă și deasă de cîmpă, iar cu degetele mîinii drepte parcă o mîngia... Cînd l-am întins mîna s-a auzit glasul lui, același glas de altădată, slab, timid:

— Ne cunoaștem noi... de mult...

Nu i-am răspuns nimic. Nu l-am întrebant nimic. Trebuia să-mi adun gîndurile. Căutam să-mi amintesc de vremea de altă dată, de-acum un sîert de veac, cînd Hers era croitor. Din zori pînă-n noapte el cosea veste. Asta era specialitatea lui: croitor de veste. Și niciodată nu reușea să cîștige din cusutul vestelor alt cît îl trebuia ca să aibă și el o pereche de pantaloni ca lumea. Vara, pînerat, în zi de sîrbătoare, ieșea la plimbare. Dar nu pe strada Mare, de la farmacie în sus, ci pînă la casele lîngardopol. Se strecura pe lîngă zid, crezînd că astfel va fi mai puțin văzîut. Adeșea, stătea în colțul străzii, sprijinit cu coatele de geamul cafenelei. Stătea și ofta. Vorbea încet, ca să nu-l audă altcineva, aproape în șoaptă. Se uita bănuitor în toate părțile ca să nu se pomenească luat de guier sau cu o bîță

SCRISOARE DESCHISĂ

către unitățile care ne furnizează materia primă

Fabrica de produse chimice Măreștii este una din întreprinderile republicane fruntașe. Prin eforturile depuse de colectivul fabricii, sarcinile planului cincinal au fost îndeplinite încă din 25 septembrie a.c. Angajamentul de a da 330.000 lei acumulării peste plan, pînă la 30 noiembrie, a fost depășit cu 25.000 lei, înca de la 13 noiembrie. Printre alte angajamente, luate în cîntec Congresului partidului, este însă și unul privind continuu îmbunătățirea calității produselor. Dar în această privință luptă colectivului în timpina de multă vreme serioase greutăți din partea întreprinderilor furnizoare.

Pentru a fi ajutat, colectivul s-a adresat redacției noastre, trimîndu-ne scrisoarea pe care o publicăm mai jos spre știința Ministerului Industriei Ușoare.

Dragi tovarăși,

În cîntec celui de al II-lea Congres al partidului întocmai ca și dvs. și noi ne-am luat angajamentul să îmbunătățim calitatea produselor fabricii noastre și să reducem prețul de cost cu cel puțin 2 la sută față de trimestrul trecut. Cu toată strădania noastră, sîntem împiedicați să ne îndeplinim aceste angajamente din cauza calității materiei prime.

De la tăbăcirile „T. Vladimirescu” Pitești, „Străduința” Ițcani, „Alexandru Petefi” Tg. Mureș și „Partizanii” Bacău, de pildă, primim răsături de piei vîscuite, superficial ori neconservate în lapte de vac conform standardului 2975-51, alterate parțial sau complet și amestecate cu fel fel de impurități. Din această cauză sîntem nevoiți să plătim lunar 25.000—30.000 lei suplimentari pentru curățarea și sortarea pieilor. În afara cheltuielilor bănești, noi avem întîrzieri în producție și supraconsumul utilajului fabricii.

Cealaltă materie primă, oasele animalelor sacrificiate, pe care le primim de la unitățile D.C.A. din regiunile Oradea, Suceava, Birlad și de la întreprinderile regionale pentru industrializarea cîrniș ne dau foarte mult de furcă. Pentru a se acoperi — probabil — unele lipsuri ale gestionarilor, oasele ni se trîmit alterate, cu 30 pînă la 40 la sută pîmînt și infotoaceana cu mari lipsuri la cîntar.

D.C.A. Oradea de exemplu, ne-a trimis la transportul cu factura nr.

1475 din 12.XI.1955, 3100 kg. lipsă și 1275 kg. pîmînt și impurități. D.C.A. Birlad ne-a trimis cu 4000 kg. mai puține răsături de piei, iar fabrica Agnita, în ziua de 24.X.1955 — 4150 kg. lipsă. Aceste fapte nu sînt întîmplătoare. Noi ne-am adresat alt Ministerului Industriei Chimice cît și acestor întreprinderi, dar fără nici un rezultat. Scrisorile și adresele noastre au rămas fără nici un răspuns. Am trimis delegați pe care i-am scos din producție și au cheltuit bani cu deplasările, dar tot fără nici un folos.

Această lipsă de răspundere ne face să ne întrebăm: ce fel de oameni lucrează în întreprinderile dvs.? Cleiul pe care îl producem noi pentru industria lemnului și pentru editurile și legătorile de cărți, vrem să-l facem cît mai bun. Tot la fel și gelatina pentru produsele farmaceutice și alimentare, deoarece considerăm că din aceste produse cumpărăm și dvs.

Din cauza lipsurilor arătate mai sus, consumul specific la materia primă, în loc să scadă, crește. Am ajuns la o cifră care nu ne face cînstie nici nouă și nici vouă, 12,24 la sută față de consumul specific planificat. Asta duce și la mîrîrea prețului de cost. Din cauza acestor „mici” lipsuri la cîntar, noi avem pierderi în fiecare lună.

De ce se petrec asemenea lucruri? Ce interese aveți să ne faceți greutăți în muncă? La aceste întrebări vă cerem să răspundeți voi. Noi luptăm acum să mecanizăm procesul de pro-

Din realizările staturilor populare în cîntec Congresului partidului

Intr-un raion din Capitală

O dimineață de iarnă blîndă, cu raze firave de soare... Urmilele peisajului de toamnă ale orașului își schimbă contururile sub legănarea primilor fulgi. Hai să o pornim, cu caetel de însemnări în buzunar, în această dimineață de decembrie, într-unu din raioanele Capitalei. Unde amume? Să mergem în raionul I Mai. N-am mai văzut de mult aceste locuri și — între timp — destiguri și ele s-au schimbat.

Zi de zi clișoriile ai posibilitatea să afli în ziare noi vești despre realizările obținute în cîntec Congresului partidului. O nouă fabrică, o nouă termosta, o nouă linie de caie ferată. Sînt realizări cu care popo-ul nostru se mîndrește. Fără îndoială, nu peste tot ele au aceeași amploare. Uneori, trecem pe lîngă unele mai „marante” fără să le observăm. Să ne gîndim numai cîte străzi au fost pavate în ultimele luni, cîte cartiere au fost radioficate, cîte noi construcții s-au înălțat în timpul acesta. Nu, acestea nu sînt lucruri mărunte. Ele exprimă continua preocupare edificării a staturilor populare pentru înfrumusețarea orașelor, grija cetățenilor pentru străda unde locuiesc, pentru cartierul lor, în cîntec Congresului partidului, multe staturi populare depun o activitate rodnică pentru a întîmpina acest mare eveniment cu angajamentele îndeplinite. Bînașul acest bogat de activitate ne-a apărut — tot mai evident — în vizita pe care am făcut-o în cartierele raionului I Mai. Aici sînt multe de văzut.

Am intrat pe una din străzile cartierului Ion Creangă, un soi zburdănt de copii, leșau tocmă de la școală. Școala nouă, cu pereții proaspeți vîrșii.

— Cînd s-a construit școala aceasta? — I-am întrebat pe un băiețel de o șchioapă.

— Acum doi ani. Luna trecută s-au mai făcut încă două clase. Tot prin „autofințare”.

Băiețelul acela de o șchioapă a roșit alt de simplu „autofințare” ca un cuvînt obișnuit. Și intră-devar, multe s-au făcut aici prin autofințare. Și școala din cartierul Nicolae Bălcescu, și cea din cartierul Proletariat, și multe altele. Cu cît de departe de centrul raionului, înfîmși noi realizări. Pe locurile unde aia dată era „grupă tîlcocului” se face un parc strălucit de noi locuințe, clădite pe loturi individuale, cu ajutorul statului, iar în Parcul Floreasca, pe un fost maldan se construiesc 8 blocuri muncitorești care vor fi date nu peste mult timp în folosință. Pretutindeni există o febrilă activitate. Deputații și alegătorii lor din circumscripțiile electorale ar-

Oamenii au făcut să dispară urmele trecutului întunecat. Zece și sutele de comitee de stradă care au luat în înăa aici au reușit, cu sprijinul comitetului executiv al statului popular raional I Mai, cu sprijinul deputaților, să transforme aceste locuri, să le facă de nerecunoscut.

Cuvîntul „perfenie” — o noțiune perimată

Atunci cînd poposești în cartierele marginale ale raionului I Mai, nu mai constăți ca în trecut, că ai ajuns în „perfenie”. Cuvîntul acesta nu își mai păstrează aici sensul lui inițial. Despre ce fel de „perfenie” poate fi vorba în cartierul Tei? Blocurile muncitorești dau un aspect elegant cartierului, iar posesaua sa-faltă se desăfoară ca o panglică lăcătoare. Și nu numai atât. Parcul 8 Mai, înzestrat cu o estradă, un restaurant, o bibliotecă și trenuleț electric pentru copii, își oferă cele mai feurice distracții. V-ai intrat în vînt, data cîte școli s-au construit aici și în celelalte cartiere ale raionului, cîte cîmîne culturale, cîte biblioteci, cîte creșe și cîmîne de zi pentru copii?

Ar fi o socoteală complicată. Dar statistica nu este suficientă pentru a-ți putea da seama și pentru a înregistra lucrurile noi întîlnite la tot pasul.

Pe carneașul comunistei Leontina Calciu sînt și alte însemnări. În dreptul obiectivelor îndeplinite înainte cît termen, sînt trecute nume de deputați, nume de președinți de comitee de stradă care au muncit neobosit pentru îndeplinirea angajamentelor.

Iată cîteva nume: Vasile Roșu, Ion Belu, Tudor Petrov, Mihai Stoica, Nicolae Pușizan, Ion C. Ionescu. Deputații comunisti au fost în frunte în toate acțiunile întreprinse. Urîndu-i demnului, cetățenii din acest raion au făcut ca cifrele să devină fapte. Fapte grațioase despre dragostea poporului nostru pentru partidul iubit care îl conduce pașii înainte, spre noi victorii.

Și parcă vînd să dea glas acestui sentiment adînc de recunoștință, deputata Leontina Calciu mi-a spus la despărțire:

— Știi, Parcul acela nou construit din cartierul Colentina? Înainte nu era nimic aici, iar locurile nu aveau nici nume. Noi am vrea să-l numim „Cel de al II-lea Congres al partidului”.

Cifrele au devenit fapte

Tovarășă Leontina Calciu, secretara comitetului executiv raional al Partidului cu toate angajamentele îndeplinite.

Pe carneașul comunistei Leontina Calciu sînt și alte însemnări. În dreptul obiectivelor îndeplinite înainte cît termen, sînt trecute nume de deputați, nume de președinți de comitee de stradă care au muncit neobosit pentru îndeplinirea angajamentelor.

Și parcă vînd să dea glas acestui sentiment adînc de recunoștință, deputata Leontina Calciu mi-a spus la despărțire:

— Știi, Parcul acela nou construit din cartierul Colentina? Înainte nu era nimic aici, iar locurile nu aveau nici nume. Noi am vrea să-l numim „Cel de al II-lea Congres al partidului”.

D. TABACU

Pe urmele scrisorilor nepublicate

Speculanții de bilete de cinematograful deferiți justiției

Tovarășul E. Andronic a semnalat ziarului nostru, după speța practică, că biletele de intrare la cinematografe de premieră, O sîrta de indioizi — arăta cititorul — își procură bilete din vreme și le revind apoi cu suprapreț celor ce nu mai găsesc bilete la casa cinematografului.

Direcția Mîlîției Capitalei, a înformat redacția că faptele semnalate sînt juste și că au fost luate măsuri pentru urmărirea celor care se îndeletnicesc cu specularea biletelor. Un număr de 14 indioizi au și fost deferiți justiției.

„O familiuță” care a nimerit prost...

Președintele consiliului de conducere al cooperativei din comuna Petrești, I. Lovas, a încadrat în diferite servicii rudele sale. Astfel, în postul de casier funcționa cumnata sa Ghizela Vohnaz, iar în cel de magazioner cumnatul său Ioan Bart.

Fiind bine „reprezentat” de familie la cooperativă, președintele nu făcea de cît să treacă doar cîteva minute pe la cooperativă. Tot cu ajutorul rudelor el a vîndut mărguri cu prețuri mai mari decît cele legale.

Unitatea raională a cooperativei dă conșum Cara, care a cerșetat cazul ne-a comunicat că președintele și magazionerul au fost deferiți organelor judecătorești sub stare de arest, iar casiera a fost eliberată din muncă.

Măsuri împotriva unui ospătar necînstit

Ospătarul Dan Nicolae de la restaurant „Cerna” din Capitală avea o purtare nepermisă față de consumatorii. Astfel, el încerca notele de plată cu prețurile unor produse neconsumate și refuza să elibereze bonuri.

Atunci cînd clienții protestau împotriva acestui procedeu, el avea o atitudine încercușătoare. Tute acestea se petreceau sub „atenția” supravegherii responsabilului unității, Ion Săraru.

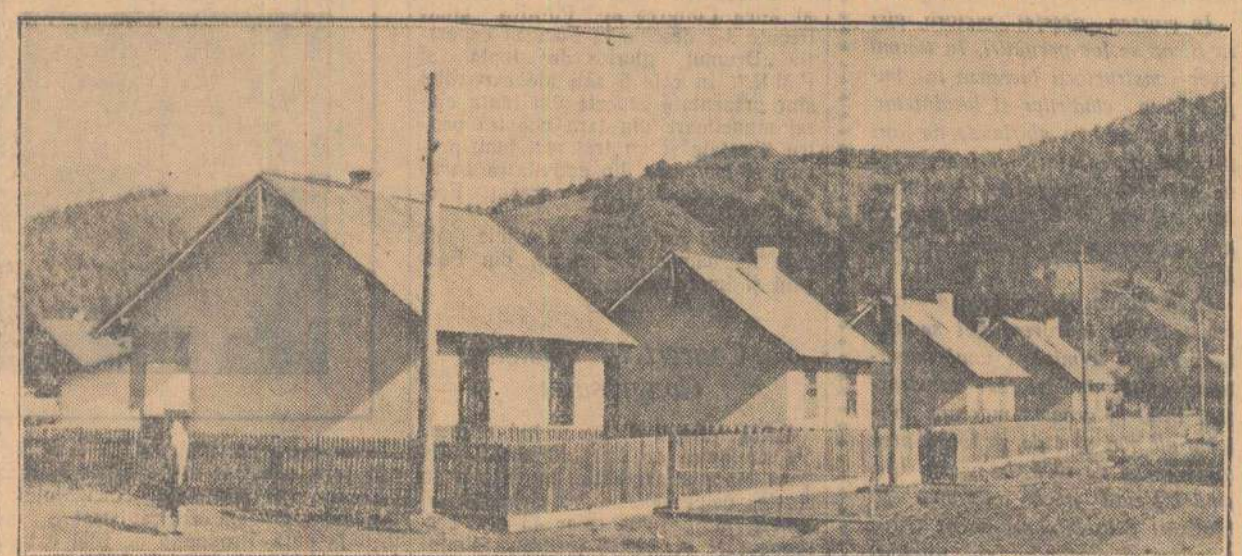
Trusul Alimentatiei publice locale al raionului Stalin, a aplicat lui Ion Săraru sancțiunea „mustrare scrisă cu avertisment” și l-a mutat la altă unitate. În ce-l privește pe ospătarul Dan Nicolae, cazul său a fost înaintat consiliului de judecată tovarășească al întreprinderii.

Condamnarea unora care și-au însușit bani publici

În perioada în care au deținut respectu funcțiile de președinte și secretar al statului popular al comunei Răzoare, raionul Lăpuș, Francisc Cosma și Ioan Iluc și-au însușit sume importante de bani — ne-a scris tov. Chir Nistor. Astfel, ei și-au făcut un venit personal din veniturile comune.

În urma sezișării trimise, Francisc Cosma și Ioan Iluc au fost trimiși în judecată, fiind condamnați la 1 an și respectiv 2 ani închisoare.

CU AJUTORUL ÎMPRUMUTULUI PRIMIT DE LA STAT

Pentru muncitorii forestieri, cu an în urmă locuința era pîdurea însăși, acoperișul vîrșilor, culcușul un maldăr de cîtină. Familiile lor locuiau în cîte știe ce sat în colbe sîrmane.

În clișeu: Așa arată azi casele muncitorilor forestieri din codril Moldovei. Cu ajutorul împrumutului primit de la stat, muncitorii forestieri din satul Frasin, raionul Gura-Humorului și-au ridicat case spațioase și confortabile.

terii din codril Moldovei. Cu ajutorul împrumutului primit de la stat, muncitorii forestieri din satul Frasin, raionul Gura-Humorului și-au ridicat case spațioase și confortabile.

FILME NOI

„La revedere domnule Grock”

Mulți au auzit de Grock, de renumitul clovn, care timp de 50 de ani, de la începutul secolului nostru, a colîndat lumea stîrnind risul oriunde se iva, aducînd cu sine un optimism sîntos și voie bună. Cu mai mulți ani înaintea războiului, spectatorii din țara noastră l-au mai putut vedea pe Grock pe ecran într-un film artistic închinat artei cunoscutului comic. Este deci justificat interesul pe care l-a stîrnit în țara noastră un nou film despre viața și creația acestui mare artist.

Filul unui maeștru cecoslovac din Elveția, el a parcurs un drum greu pînă la afirmarea talentului său. El a îndurat nenamurate lipsuri, fiind grăbit de multele nedreptăți pe care le întîmpina artistul și mai ales un actor de circ în societatea burgheză. „Așa fi putut fi fermier ca bunul meu, spune Grock în film, sau cecoslovac ca tatăl meu... Dar am fost clovn. E merseria pe care am ales-o și am lăsat-o...”. Aceste cuvinte, explică de ce a putut Grock să atingă o înălțime atât de mare în arta sa. Grock nu numai că și-a iubit arta cu pasiune dar a considerat-o ca un mijloc de a fi de folos societății.

Personalitatea artistică a marelui clovn, așa cum reiese și din film, se caracterizează prin deplina stăpînire a unor mijlocuri și variate mijloace de expresie. Grock știe să cînte la numeroase instrumente, este un bun acrobat (la 70 de ani, el execută un salt pe care nici un acrobat n-a reușit să-l imite), este un talentat mim, un desăvîrșit mînuitor al umorului de cîntăreț. Ceea ce conturează însă mai precis personalitatea renumitului clovn este luminosul umanism care străbate creația sa și necuprinsa lui dragoste de oameni.

August 1939. Granița franco-elveiană s-a închis, pînă la noi dispoziții” și în fața ei s-au adunat o mulțime de mașini. Călătorii care vor să treacă în Franța sînt nevoiți să aștepte. Printre ei un grup de copii ce părăsesc Elveția pentru a pleca fiecare în țara lui, la părinți. Printre cei adunați aici se răspîndește o veste groznică: a izbucnit războiul. Oamenii sînt iritați, abătuti. Un copil începe să plîngă... Dar iată că în mij-

locul lor, în locul în care se află, apare Grock cu concertina lui și... frunțile se descreșcă, bășeile nu mai plîng și prințre lacrimi mîlește un zîmbet recunoscător. Această scenă re-lievă cu putere marea dragoste de oameni a artistului, căldura sufletească și omenească acestui clovn. În timp ce el însuși este abătut de vetea izbucnirii războiului, preocupat de soarta nepotului său plecat în Italia, Grock găsește în sine suficientă putere de a învinge propria amărăciune pentru a îmbrășa pe ceilalți.

Acești dragoste de oameni îl caracterizează pe Grock, atunci cînd joacă în fața foștilor deținuți, victime ale iascismului. Adînc mișcat de suferințele lor, Grock caută prin arta sa, care unora li se părea neserioasă să îndeplinească o misiune înaltă. El încearcă să-l facă să uite suferințele prin care trecuseră, să le dea cu dîmărie din optimismul lui sîntos, optimismul de care acești oameni chinaiți în lagăre vor avea nevoie pentru a începe viața cea nouă.

Profundul sau umanism nu putea să nu-l aducă pe Grock în tabăra celor mulți care urăsc războiul. Înfrîșind viața sa, filmul este și el un apel împotriva războiului. El avertizează de pericolul ce amenință omenirea, și amintește spectatorului de marea răspundere pe care o poartă pentru fericirea copiilor, pentru liniștea căminelor îndemîndu-l la vigilență, la apărarea piecii.

Realizat cu mijloace artistice superioare, după scenariul lui N. A. Gancuștîin și B. Christine Falaize, filmul „La revedere domnule Grock” are în plus și una din calitățile documentarului, rolul principal fiind interpretat de însuși Grock. Alături de marelui clovn mai joacă în film Suzy Prim, Henry Cassidy și alții.

Interesanta evocare a vieții cunoscutului și apreciatului clovn, amuzantele numere comice executate de Grock cîi și caldele sentimente de umanitate cu care filmul se adresează publicului, se bucură de prețuirea unui cerc larg de spectatori. Prin producția franceză „La revedere domnule Grock” marelui maeștru al comicului de arenă elveian și în țara noastră un mare număr de admiratori ai talentului său.

EUGEN VLADIMIR

CĂRȚI NOI

IN EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURĂ ȘI ARTA:	IN EDITURA „CARTEA RUSĂ”
A. I. ODOBESCU: Opere vol. II (Scriseri asupra artei, istoriei, arheologiei și preistoriei). Ediție îngrijită, cu glosar, bibliografia scriitorului și studiul introductiv de Tudor Vianu.	L. N. TOLSTOI: Opere vol. II (Nuvele și povestiri).
400 pagini 8,70 lei	288 pagini 13,40 lei
NICOLAE JIANU: Izvorul roșu vol. I	C. IGNATESCU — Brigada mixtă
572 pagini 10 lei	44 pagini 0,70 lei
	D. MANOLESCU: Construcții ceasornice
	64 pagini 1 leu

Din experiența gospodăriilor colective fruntașe

La capătul unui an de muncă

Am sînt puține zile și încheiem un nou an de muncă, cel de al 6-lea an de existență al gospodăriei noastre colective, cel de al 6-lea an de muncă și luptă unită pentru întărirea și dezvoltarea ei. În răzgușul unui scurt popas la faclul acestui drum, vom încreca să fac un bilanț al victoriilor și succesorilor cu care membrii gospodăriei noastre întîmpinăm cel de al II-lea Congres al partidului. Sînt succese care dovedesc fără putință de tăgădă superioritatea muncii noastre unite, dusă pe taranele întinse, avînd la bază știința agrotehnică și mijloacele mecanizate. Mărturie sînt re-coltile mari pe care colectivii din gospodăria noastră le-au obținut pe bogările lor. Noi am eules bunăoară anul acesta de pe cele 50 ha. cultivate cu porumb peste 15 vagoane porumb, ceea ce înseamnă o producție medie de peste 3000 kg. boabe la ha. Producții mari am obținut și la celelalte culturi, depășind sarcinile de plan la mazăre bunăoară cu 300 kg. la ha., iar la floarea soarelui cu peste 400 kg. la ha.

Ce a stat la baza obținerii acestor succese? Răspunsul nu poate fi de-

cît unul singur: munca în gospodăria colectivă unde forța unită și agrotehnică pot să-și spună din plin cuvîntul. Noi de pildă, toate culturile pîrășitoare le-am însemnat după metoda în culturi așezate în pătrat. Aceasta ne-a dat posibilitatea în primul rînd să aplicăm la timp toate lucrările de întreținere, executînd cele 4 pașile cu prășitorile de-a lungul și de-a curmezișul taranelor. Prin aceasta am izbucnit să facem și o însemnată economie de brate de muncă, întrebîndu-ne doar jumătate din zilele muncă prevăzute în planul de producție. Pentru obținerea unui spor de producție la floarea soarelui, urmînd sînturile inginerului agronom, pe întreaga suprafață de 7,50 ha. am aplicat polenizarea suplimentară artificială. Nu mai vorbesc despre celelalte lucrări, cum ar fi dezmiștrîșul, pregătirea terenurilor pentru însemnările de toamnă și primăvară, etc. care s-au făcut numai cu mijloace mecanizate și după toate prevederile agrotehnice.

Încă de pe acum noi am pregătît condițiile pentru obținerea unei recolte îmbelșugate și în anul viitor. Semănăturile făcute în toamna aceasta — cele 85 ha. grâu, 20 ha. orz și 20 ha. secară — au crescut mari și viguroase. De asemenea, am îngrășat cu bălegăr și am făcut arături adînci pe toată suprafața ce o vom însemna în primăvară.

În cîrînd și în gospodăria noastră colectivă va avea loc împărțirea produselor. Din socotelele făcute, reiese că pentru fiecare zi muncă, colectivii vor primi cam 14 kg. produse, fără a mai pune la socoteală furajele, palele și ceceniile ce le revin pentru animalele propriete personale.

Realizări importante am obținut și în sectorul zootehnic care cuprinde o fermă cu 24 vaci, 30 scroafe fătătoare, 250 oi, 200 păsări și 35 stuți. Raportul realizărilor pe fiecare produs animal la prevederile planului de producție, vedem că ele înfrîng sîrșeză depășiri între 20—50 la sută. Aceasta ne-a dat posibilitatea ca să valorificăm prin unitățile de stat și pe piață însemnate cantități de produse animale care au adus gospodăriei venituri de peste 150.000 lei. Numai pe baza contractelor încheiate cu unitățile de stat noi am valorificat anul acesta 14 bovine, 30 porci grași, 30 oi, 40 miei și 100 kg. lînă. Dezvoltarea sectorului zootehnic a dus pe de o parte la întărirea gospodăriei noastre colective, la creșterea avutului obște, iar pe de altă parte la îmbunătățirea condițiilor de viață ale colectivității.

ION SMEU
Președintele gospodăriei agricole colective „Filimon Sîrbu” din comuna Flămînda, raionul Vinju Mare

